

pschemóhł nam, wschěch wěr=nych pschinjesł k njebiesam.

15. Ty sedziš k Božej prawicy a z Wótcom w runej čžesczi sy.

16. Ty sy tón sudnik pschichodny; žiwych a mornych sudžiš ty.

17. My prosymy, pschińdž k pomocy nam, kotrychž drohó wumóhł sy.

18. Ach, daj nam město we njeju, w tym wěčnym, zbóžnym žiwjenju.

19. Zdžerž, Knježe, z hnadu tón lud twój a twojich herbow požohnuj!*)

20. Sim pomhaj a jich wobstaraj, a do wěčnosće pozběhaj.

21. Čže, Božo, wschědnje khwalimy a twoje mjeno čžesczimy.

22. O swěrnny Božo, zwarnuj naš psched wschitkim hrěchom kóždy čas.

23. Ach, Knježe, smil so nad nami! Čže pros'my, smil so nad nami!

24. Zjew ty nam twoju dobrotu, kaž k tebi mamy nadžiju.

25. My na tebe so spusččamy; nam njedaj pschińč do haniby.

*) Tule shtucžku praji duchowny lačžanscy, hdyž lud požohnuje.

3.

(3 Khróscžanskich.)

Tebje my Boha khwalimy, tebe wschěch Knjeza ccžimy my.

2. Tebe wěčnoho Wótca ta čhla zemja w čžesczi ma.

3. Tebi wschitcy hlej jan=džele, njejo a zamóžnosće wschě;

4. K tebi wołaju Cherubim stajnje a tež čži Serafim:

5. Swjaty, swjaty, haj swjaty jo tón Knjež, tón wschitkich wójskow Bóh.

6. Njejo a zemja z twojeju staj, Knježe, počnej hordosćžu.

7. Tebe we wěčnej khwalbje ccži tón hordy khór ja=poschtofski.

8. Tebi profeczi wschitcy tu su k swědkam a čžescž zjewjeju.

9. Te čžiste běle wójsko wschě tych martrarjow tež khwali čže.

10. Tebe wočoło po zemi te swjate kšchescžijanstwo ccži.

11. Kaž toho Wótca, kotryž ty bježkónčny w majestosczi sy.

12. Syna tež twojoh' wěrného, hordoh' a jeno=rodženoh'.

13. Tak runje Ducha swjatoho, toho tróschtarja našchoho.